

BULANCAK'TAKİ CEVİZ AĞACI

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Cumartesi, 30 Ocak 2016 09:02 -

Zeki Sarıhan

Ölenlerle ilgili yazı yazmak kadar zor bir şey yok. Çocukluğumuzda ve gençliğimizde bu kadar sık ölüm mü olmazdı, biz mi farkında değildik ölümlerin? Yoksa can alıcı yaşımızın bulunduğumuz yere doğru yaklaştığında mı işin farkındayız. Ölenlere yandığımız gibi kendi sonumuzun yaklaşmakta olduğunu far ettiğimizden mi telaşımız?

Enver Sipahioğlu da öldü! Haziran'da tedavi için Bulancak'ı bırakıp İzmir'e oğullarının yanına gittiğini duyduğumdan beri içime bir acı düşmüştü. En son geçtiğimiz 1 Aralık günü telefonla sağlığını sordum. *"Tedavi olumlu sonuç verdi. Doktor, üç ay daha bana gelme dedi. Kendimi iyi hissediyorum"* demişti de sevinmiştim.

Bu yazıyla yalnız yaklaşık 60 yıllık bir arkadaşıma karşı değil, aynı zamanda Türkiye'nin taşrasında bağımsızlık, aydınlanma ve halkçılık için mücadele eden, buna karşılık yeterince tanınıp takdir edilememiş bir kuşağın temsilcilerine karşı da görevimi yerine getirmek istiyorum.

BULANCAK'TAKİ CEVİZ AĞACI

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.

Cumartesi, 30 Ocak 2016 09:02 -

Enver, Ordu'nun Piraziz'e bağlı Alibey köyünde 1943'te doğmuştu. 1957'de Akpınar İlköğretmen Okuluna benden bir yıl önce girmişti. Onunla 22 Ekim 1961 günü yapılan okul Öğrenci Teşkilatı seçimlerinde Yayın Kolu başkan adayları olarak yarıştık. Sonra aynı kolda birlikte çalıştık. Okul duvar gazetesi okul bülteni çıkarıyor, kültür geceleri hazırlıyorduk. Beşinci yılda sınıfta kaldığı için artık sınıfın iki ayrı şubesinde okuyorduk. Bazı öğrenciler, daha iyi notlarla sınıf geçmek, dereceye girmek ve Yüksek Öğretmen Okulu'na seçilebilmek için geceli gündüzlü ders çalışırken Enver kültür ve sanata yoğunlaşmakta idi. Okuyor, yazıyor, yazarlarla mektuplaşıyor, dergi koleksiyonları yapıyordu.

Biz de neden bir dergi çıkarmayacaktık ki? Beş arkadaş baş başa verdik. Ülkemizin çok sorunu olduğuna ve bizim kafamız da bu sorunlarla dolu olduğuna göre dergimizin adı "Sorun" olmalıydı. "Mesele" karşılığı olan "Sorun" o tarihlerde henüz yaygın kullanıma girmemişti. Derginin sahibi kim olacaktı? Enver bir dergi sahibi olmakta çok istekliydik. Bu nedenle kendi adını sahip olarak yazdı. Diğerlerimiz de kurucu ve yazarlarıydık. Derginin sorumlu yazı işleri müdürünün lise mezunu olmak zorunda olduğunu kaymakamlığa bildirim verince öğrendik. Fen Bilgisi öğretmenimiz İbrahim Belek bu görevi üstlendi. Bültenden farksız olan sekiz sayfadan ibaret bu küçük "dergi"nin 1 Mart 1964 tarihli ilk ve tek sayısı benim bir yazım nedeniyle okul yönetimi tarafından toplatıldı. Okul yönetimi Enver'i benimle ilgisini kesmesi konusunda sıkıştırdılar. Enver o tarihlerde başka dergi ve gazetelerde de yaptığı gibi Sorun'da da "Yılmaz Ülkücü" takma adıyla yazmıştı. "Ülkücü" sıfatını o tarihlerde çok seviyorduk. "Ülkücü", "İdealist" demektir. Enver de iliklerine kadar idealist bir öğretmen adayıydı.

1964 yazında mezun olduk. Ben Konya Karapınar Akçayı köyüne o ise aynı ilin Hadim ilçesinin Kongul köyüne atanmıştı. Mayıs 1965'te sınıf arkadaşımız Kadir Akbal'la benim köyüme gerek birkaç gün kaldılar. Yeni doğmuş kuzularla fotoğraf çektirdik. Enver çok sonraları bana jandarma tarafından evinin basılıp arandığı ve Taşkent'e getirildiği bir zamanda, herkesin kendisine kuşkuyla bakarken, Hasan Yalçın'ın babası Mustafa Yalçın'ın onu arayıp bulduğunu, lokantadan kaldırıp eve götürüp misafir ettiğini anlatmıştı. Taşrada böyle kahraman esnaf da vardı. Enver'e bu olayı ayrıntıları ile yazmasını rica ettim ama nedense ihmal etti.

YAŞIYORUM, MÜCADELEME DEVAM EDİYORUM

1967 Temmuzunda köylülerimiz köye yol istemek için iki günlük bir yürüyüşten sonra Ordu kentine girdiklerinde onları karşılayanlar arasında Enver de vardı. "Beyceliler Yürüdü" başlıklı bir şiiriyle bu devrimci köylü hareketini dizelere de döktü.

1968'de de onu Piraziz'de buldum. Özlem giderdik. İki yıl sonra 1970'de kötü bir düşünce gördüm: Enver ölmüştü! Hemen adresine bir mektup gönderdim. Yaşayıp yaşamadığından emin olmak istedim. Verdiği yanıtta *"Yaşıyorum, sapasağlamım, Mücadeleme devam ediyorum!"* diyordu.

Enver, memleketinde çeşitli okullarda öğretmenlik ve müdürlük yaptıktan sonra 1994'te emekli oldu. Bulancak'ta yayımlanan Bulancak Gözlem gazetesinde köşe yazarlığı, daha sonra Öz Bulancak gazetesinde sorumlu yazı işleri müdürlüğü yaptı. 1994'ta Giresun Gazeteciler Cemiyeti tarafından köşe yazısında birincilik ödülüne değer görüldü. ADD Bulancak Şubesinin Ekim 1998'de yayımlamaya başladığı ve iki yıl boyunca 30 sayı çıkardığı "Atanın İzinde Bulancak" dergisinin yazı işleri sorumluluğunu üstlendi. Sevdiği yazarlara bu dergide yazılar yazdırdı.

Ordu taraflarına gittiğimde Bulancak'ta oturan birkaç arkadaş ayaklarımı oraya doğru çekerdi. Enver, ADD Başkanı emekli veteriner Nuri Osman Apaydın ve lise öğretmeni Süleyman Çelebioğlu. Bir seferinde Enver'e misafir oldum. 2007'de birlikte Giresun Kalesi'ne çıktık. Birkaç kez öğretmenevinde oturduk. Bir seferinde de Nuri Osman Bey'in köy evindeki çiçeklerle ve

BULANCAK'TAKİ CEVİZ AĞACI

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Cumartesi, 30 Ocak 2016 09:02 -

meyvelerde bezenmiş bahçesinde mükellef bir ziyafette sohbet ettik. İyi bir arşivci olan Enver, 2003'teki buluşmamızda bana Sorun dergiyile Akpınar bülteninin fotokopilerini verdi. Enver de ADD Kongresi gibi vesilelerle Ankara'ya geldiğinde mutlaka bana uğradı.

Türk solunun kırk parçaya bölündüğü dönemde bizim de bu solun farklı renklerini taşıdığımız bir gerçektir. Birbirimizin ne aynıydık, ne birbirimizden uzaktık. Enver, ham sofular gibi kendisiyle aynı düşüncede olmayanları dışlayan biri değildi. Zaten 60 yıllık dostluğumuz yanında bunun ne önemi vardı?

Enver birkaç yıl önce eşini kaybetmiş ve yapayalnız kalmıştı. Oğulları dışarıda çalışıyorlardı. Facebookta tanıştığı bir bayanla İzmir'de yaptığı evlilik hüsrarla sonuçlandı ve yeniden Bulancak'a döndü. Yalnızlığını Bulancak'tan doğa fotoğrafları çekerek gidermeye çalışıyordu. Bunlardan yüzlercesini paylaştı.

O gerek iyi bir öğretmen olarak gerek bir basın ve edebiyat emekçisi olarak halka karşı görevlerini kendi çevresinde yerine getirmeye çalıştı. Arkadaşları arasında unutulmaz bir iz bıraktı. Fakat sanırım taşrada yaşaması nedeniyle verebildiği ürünler yeteneklerinden daha azdır. 2008'de yayımlanan ve toplumcu şiirlerinden oluşan "Uzanır Ellerim Kelepçeye" adında bir kitabı yayımlanmıştır. O kitaptan bir şiir:

CEVİZ AĞACI

BULANCAK'TAKİ CEVİZ AĞACI

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Cumartesi, 30 Ocak 2016 09:02 -

Bu cevizi ben diktim Alosman

Uzaktan getirdim ortasından Anadolu'nun

Biraz emek koydum dibine biraz umut

Kanımdan kan verdim, canımdan can

Alosman bu cevize iyi bakıcan

Büyüyecek cevizim Alosman

Saracak yurdumun her yanını

Yazın gölgesinde yatacağım

Meyvesini halkıma dağıtacağım

Gün gelecek silahıma kundak olacak

Gün gelecek çocuğuma beşik

BULANCAK'TAKİ CEVİZ AĞACI

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Cumartesi, 30 Ocak 2016 09:02 -

Yoksulların umudu vurguncuların korkusu

Hep bu cevizden Alosman

Yasalar baş düşmanı bu cevizin

Kaçıyor sömürgenin uykusu

Sana bir şey söyleyeceğim Alosman

Azıcık bana eğil

Bu diktiğim ceviz değil

Bir düşünce ki diktiğim bu fidan

Mutluluğu onda halkımın□

Enver Sipahioğlu

BULANCAK'TAKİ CEVİZ AĞACI

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Cumartesi, 30 Ocak 2016 09:02 -

Fotoğraf 1962'de Akpınar İlköğretmen Okulu'da çekilmiştir. Soldaki Enver Sipahioğlu (28 Ocak 2016)